

Ett Fall

Kroppen faller ett tidlöst fallande
bara faller och faller
nerför och än mer nerför
går fallet.
som ett svart hål,
som kvicksand

Och när den möter botten
spricker den.
som en vattenmelon
nedkastad från tredje våningen
ner, mot marken

Och nere ligger bitarna.

Där- en arm
Där- ett ben.

Ögonen- får aldrig mer se
Öronen- aldrig mer höra
och Läpparna,
Läpparna- aldrig mer känna
beröringen av en Kyss.

Kroppen vittrar bort
och alla lotsas som om
den aldrig hade funnits.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Danielle med Poeter.se id #21139 innehar upphovsrätten